

DOOD
LENTE
EN...

Wim @hrichs

Dood

Ik sta in een open en bonte doodskist.
Wacht u en jij ook op een teken van (mede)leven?

Mijn begrafenis is het einde!
De wind schudt de bomen,
het regent witte en roze bloesem.

Vanaf nu neem ik altijd een deken mee.
Oma heeft het daar altijd koud.

Lente

Ik blaf vrolijk.
Pablo houdt zijn kop scheef.

Wij lijken in de lente en de zomer
met onze donkere brillen
op belangrijke en ziende 'blinden'.

Het regent op deze zonnige lentedag
witte en roze bloesems.

Lente en zomer maken plaats voor de herfst,
twee stappen voor- en drie stappen achteruit.
Ik ga soms vier stappen voor- en één stap achteruit!

Het heeft zo vaak geregend
dat ik op deze mooie lentedag
de regen toch even mis.

De dagelijkse realiteit en het tijdsbesef leggen het af tegen het stille en kleurrijke nieuwe leven.

Op de rivier drijft het schaduwbeeld van een eik met bruine en groene bladeren. Al mijn indrukken en gedachten zijn dichtbij en veraf.

Iemand of iets verrast mij, Het is een haas in een grijze habijt. Hij overhandigt een briefje.

'Beste Wim, ik wist dat je zou komen. Volg mij zwijgend.'

Wij lopen langs de rivier en opeens zegt hij met een lage stem: 'De brug wacht op ons.' Ik zie niets en loop tijdens het oversteken van de brede sloot over een veilige brug.

Halverwege staat hij stil en prevelt zacht. Een grote plons water komt naar boven. Er ontstaat een transparant huis. 'Druk zacht op deze waterdruppel', zegt de haas. Ik doe het en hoor het knorren van een hongerige maag. Wij betreden een zitkamer. Een veldmuis zit op vier kleine grassprietjes. Philo, ik noem hem zo omdat deze naam goed bij hem past, groet de veldmuis en wij staan weer buiten. De terugweg wordt gevaarlijk. Philo en de brug lost snel en langzaam op. Zal ik droog de oever bereiken? Ik sta weer alleen aan de andere kant van de rivier. Een paar dagen later vind ik twee grijze haren in het voorvakje van mijn rugzak. Was mijn onverwachte ontmoeting met Philo droom en werkelijkheid?

En...

Ik kan niet goed telefoneren!
'Hallo, spreek ik met de helpdesk?'

Op weg naar ergens.
De ruisende wind neemt mij op sleeptouw,

De opgeladen kruimeldief
ligt werkeloos op de stoffige Bijbel.

Haar beeltenis
zit omgedraaid en scheef op de envelop!

De wind ruist,
bladeren ritselen
en mensen geeuwen.

Deze kleuter geeft een nieuwe dimensie aan het traplopen.
Zij verplaatst eerst haar voeten en daarna haar achterwerk.
Haar kleren blijven door het bijna bipsen heel en schoon.
Men krijgt door echt bipsen snel nieuwe kleren. En grote mensen
mogen ook bipsen.

'Wil je een kopje thee?'

'Ja, ik wil mijn thee in een wit koffiekopje
met een suikerklontje, links ingeschonken
en rechts geroerd.'

Deel je leeftijd door de gemiddelde leeftijd van je geslacht, man negenenzeventig en vrouw drieëntachtig, en vermenigvuldig de uitkomst met één procent. Sta daarna niet te lang stil bij het feit dat jij nog maar ... procent te leven hebt.

Lief appeltje.
Het is eindelijk zover!
Ik ga je schillen voor de vrouw,
die van mij houdt.

Zijn er hittebestendige condooms
voor sfeervol kerstverlichting?
Kerstverlichting voor elk moment
maakt iedereen altijd blij!

De vrouw veegt deze gevallen bladeren bij elkaar.
Andere bladeren doen haar werk direct teniet.

Het venster van doorzichtige regendruppels
is flinterdun. Het scherpe contrast
maakt even plaats voor een wazige overgang.

Twee vingers tillen mij op. Ik val met een plons in de thee.
Waarom ben ik nu niet in het gezelschap van een ander of een
half suikerklontje? Gedeelde smart is halve smart.
Het zou heel fijn als ik met een hele lotgenoot ten onder gaat.
Een half suikerklontje is mijns inziens niet het inspirerend
voorbeeld van inhoud, zekerheid en levensvreugde.
Mensen met een gezonde levensstijl zijn daarom ziekelijk bezig
als zij maar een half suikerklontje nodig hebben.
Staat u nu niet versteld van zoveel bijzondere, opmerkelijke,
diepzinnige en geniale gedachten in zo'n korte tijd?
Mijn vierkante zoete lichaam valt snel uit elkaar en weldra
los ik totaal op. Een realiteit met een bittere en zoete nasmaak.

Ik heb geen haast met mijn aanmelding
voor de workshop '*Snel Onthaasten*'.

"Ik geef je niet de:
vijf, vier, drie, twee en de één.
Maar mijn linker stompje."

Iets vond het niets. Niets dacht toen:
'Het had toch wel iets.'

Wat zou er met mij gebeuren
als het grijze trottoir ineens plaats maakt
voor al mijn voetstappen van gisteren, vandaag en morgen?

De man zit uitgezakt op zijn scooter.
Zijn vrouw fietst hun hond rent mee.

Mm...!
Hm... is net zo...

De losgebroken geit loopt parmant en onverstoord over de linker rijweg. Dit rustieke en rustgevende tafereel maakt ineens plaats voor nieuwsgierigheid, spanning en ongerustheid. Een oude boer, nadert haar van de rechter rijweg. Zal hij haar wel of niet naar de weide terugdrijven?

Twee kleine grijze wolkjes drijven traag voorbij.
In een bloeiende weide staat een kale boom.
Een zwarte raaf zit op de hoogste tak en een
jonge koe ligt op de grillige wortels.